

Goscinny Sempé

Mikołajek i spółka

Goscinny Sempé

Mikołajek i spółka

Przełożyła
Barbara Grzegorzewska

znak emotikon

Kraków 2019

Wybór opowiadań z tomów: *Histoires inédites du Petit Nicolas, 2004* (wyd. polskie Nowe przygody Mikołajka), *Histoires inédites du Petit Nicolas – Volume 2, 2006* (wyd. polskie *Nowe przygody Mikołajka. Kolejna porcja*).
Mikołajek, postaci, przygody i charakterystyczne elementy świata Mikołajka są dziełem René Goscinny'ego i Jean-Jacques'a Sempégo.

© IMAV éditions / Goscinny-Sempé

Prawo rejestracji i korzystania z marek związanych ze światem Mikołajka zastrzeżone dla IMAV éditions. Le Petit Nicolas® jest znakiem zarejestrowanym. Wszelkie prawa do reprodukcji lub imitowania marki i wszelkich logotypów są zastrzeżone.
www.petitnicolas.com

Projekt okładki
Maria Gromek

Łamanie
Dawid Kwoka

Opieka redakcyjna
Kamila Biedrońska, Magdalena Talar

Adiustacja
Barbara Poźniak

Korekta
Barbara Poźniak, Katarzyna Onderka, Kamila Zimnicka-Warchoł, Barbara Gąsiorowska, Joanna Myśliwiec, Janusz Krasoń

Copyright © for the translation by Barbara Grzegorzewska
Copyright © for the Polish edition by SIW Znak sp. z o.o. 2019

ISBN 978-83-240-5187-8

Książki z dobrej strony: www.znak.com.pl
Więcej o naszych autorach i książkach: www.wydawnictwoznak.pl
Spółeczny Instytut Wydawniczy Znak, 30-105 Kraków, ul. Kościuszki 37
Dział sprzedaży: tel. 12 61 99 569, e-mail: czytelnicy@znak.com.pl
Wydanie I, Kraków 2019
Druk i oprawa: CPI Moravia

Spis treści

Urodziny Kleofasa...	11
Nowa...	17
Kleofas się przeprowadza...	24
Lornetka...	31
Rugby 15...	36
Basen...	43
Cukierek...	49
Mieliśmy kino...	55
Śnieg...	60
(1611–1673)...	65
Śliczny króliczek...	70
Korepetycje...	75
Nie narobiono nam wstydu...	81
Jabłko...	86

Klasówka z arytmetyki...	91
Bum!...	97
Kochany Święty Mikołaju...	103
Jestem najlepszy...	111
Nowi sąsiedzi...	117
Warcaby...	124
Jak dorosły...	130
Oswajamy pana Courteplaque...	135
Iza...	143
Anzelm i Otylia Patmouille...	150
Ślub Marleny ...	157
Halo!...	165
Tutuuuut!...	172
Rudobrody...	177
Lodówka...	182
Zoo...	189
Tata okropnie przytył...	196
Cukierki...	201
Łono natury...	206
Zamek ...	212
Niezwyciężeni...	217

U Gotfryda...223
Podróż Gotfryda...229
Wrotki...236
Pióro...242
Łódka Gotfryda...247

Urodziny Kleofasa

DZIŚ PO POŁUDNIU U KLEOFASA ma być niesamowita zabawa. Kleofas to nasz kolega, który jest najgorszy w klasie. Dzisiaj ma urodziny i zaprosił nas na podwieczorek.

Drzwi otworzył mi Kleofas.

– Co mi przyniosłeś w prezencie? – zapytał.

Dałem mu pakunek, rozwinął go, była to książka geograficzna z obrazkami i mapami.

– Dziękuję mimo wszystko – powiedział Kleofas i zaprowadził mnie na podwieczorek do jadalni, gdzie inni już byli.

W kącie zobaczyłem Alcesta – to ten gruby, który dużo je – z paczuszką w ręku.

– Nie dałeś mi jeszcze prezentu? – spytałem.

– Jak to nie? – odpowiedział. – Dałem. To, co trzymam w ręku, jest moje. To nie jest żaden prezent.

Rozwinął paczuszkę, wyjął z niej kanapkę z serem i zaczął jeść.

Rodzice Kleofasa byli w domu, są bardzo mili.

– Do stołu, dzieci! – powiedział tata Kleofasa.

Pobiegliśmy wszyscy do krzeseł, Gotfryd dla zabawy podstawił nogę Euzebiuszowi i Euzebiusz upadł na Ananiasza, który się rozplakał. Ananiasz bez przerwy płacze. To nie był dobry pomysł podstawić nogę Euzebiuszowi, bo on jest bardzo silny i lubi dawać chłopakom w nos, więc Gotfryd oberwał, dostał krwotoku i poplamiał obrus, co było niezbyt miłe

wobec mamy Kleofasa, która położyła świeży czyściutki obrus. To się zresztą mamie Kleofasa nie spodobało i powiedziała do nas:

– Jeżeli nie będziecie się grzecznie zachowywać, zadzwonię do waszych rodziców i poproszę, żeby zaraz po was przyjechali!

Ale tata Kleofasa powiedział:

– Spokojnie, kochanie. To tylko dzieci, bawią się i będą bardzo grzeczni, prawda, moi drodzy?

– Ja się wcale nie bawię, ja strasznie cierpię – odpowiedział Ananiasz, który szukał okularów i który się ładnie wysławia, bo jest najlepszym uczniem w klasie.

– Przyniosłem prezent i mam prawo zjeść podwieczorek, wcześniej mnie nie wyrzucicie! – krzyknął Alcest, parszkając kawałkami sera.

– Siadać! – krzyknął tata Kleofasa i widać było, że nie żartuje.

Usiedliśmy przy stole i kiedy mama Kleofasa nalewała nam czekoladę, tata rozdał papierowe kapelusze. Sam miał na głowie marynarską czapkę z czerwonym pomponem.

– Jeśli będziecie grzeczni, po podwieczorku zrobię wam przedstawienie – obiecał.

Urodziny Kleofasa

– W takiej czapce to żadna sztuka – powiedział Euzebiusz, a tata Kleofasa włożył mu na głowę kapelusz, ale niezbyt zręcznie, bo wcisnął mu go aż na szyję.

Podwieczorek był dosyć dobry, z mnóstwem ciastek, a potem wniesiono urodzinowy tort ze świeczkami i napisem z białego kremu: „Wszystkiego najlepszego”. Kleofas był bardzo dumny.

– Ja to napisałem na torcie – powiedział.

– Zdmuchniesz wreszcie te świece, żebyśmy mogli jeść? – spytał Alcest.

Kleofas dmuchnął, zjedliśmy tort i Rufus musiał wybiec z mamą Kleofasa, bo się rozchorował.

– A teraz przejdziemy do salonu – powiedział tata Kleofasa – i zrobę przedstawienie.

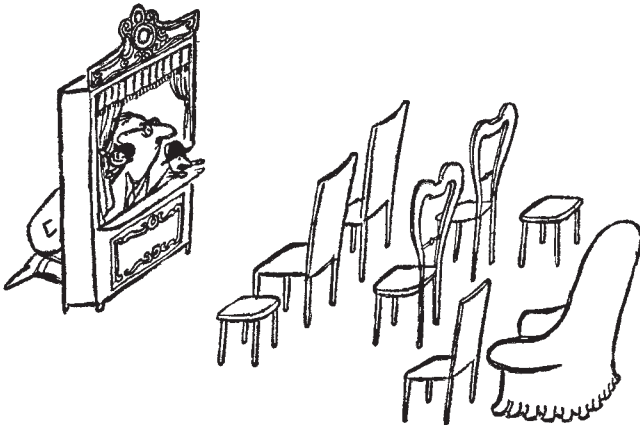
Tata Kleofasa odwrócił się szybko i spojrzał na Euzebiusza, który nic nie powiedział. Za to odezwał się Alcest. Spytał:

– Jak to? Już po podwieczorku?

– Do salonu! – krzyknął tata Kleofasa.

Ja byłem bardzo zadowolony, bo strasznie lubię teatr. A tata Kleofasa jest naprawdę super! W salonie, przed teatrykiem, stały krzesła ustawione w rzędy.

– Pilnuj ich – powiedział tata Kleofasa do mamy Kleofasa.

Ale mama Kleofasa odpowiedziała, że musi posprzątać w stołowym, i sobie poszła.

– Dobrze – powiedział tata Kleofasa – usiądźcie grzecznie, a ja idę zaczynać przedstawienie: *Pajac i żandarm*.

Usiedliśmy grzecznie: przewróciliśmy tylko jedno krzesło, szkoda, że siedział na nim Ananiasz, który się rozplakał. W teatrzyku rozsunęła się kurtyna, ale zamiast kukiełek zobaczyliśmy głowę taty Kleofasa, czerwona i niezadowolona.

– Będzie spokój czy nie? – krzyknął.

A Euzebiusz zaczął bić brawo i powiedział, że z taty Kleofasa jest niesamowity pajac. Tata Kleofasa spojrział na Euzebiusza, westchnął ciężko i jego głowa zniknęła.

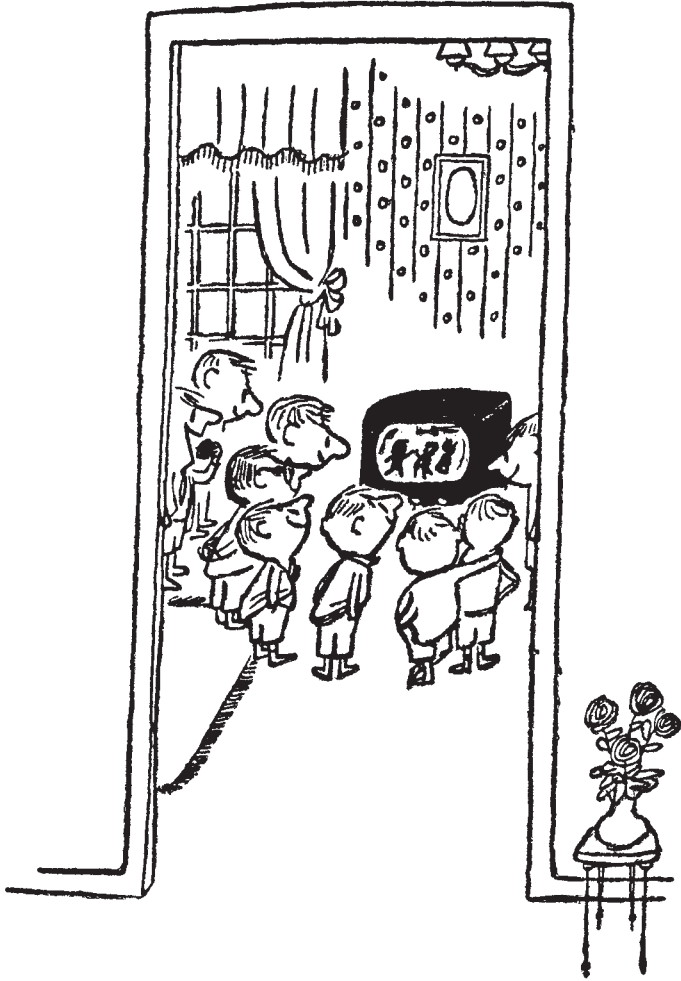
Po drugiej stronie teatrzyku tata Kleofasa zastukał trzy razy na znak, że przedstawienie zaraz się zacznie. Kurtyna się odsłoniła i zobaczyliśmy, jak Pajac z kijem w ręku zamierza sprać żandarma, na co obraził się Rufus, bo jego tata jest policjantem.

Euzebiusz był rozczarowany, uważał, że pierwsza część programu, ta z głową taty Kleofasa, była śmieszniejsza. Mnie się dosyć podobało – tata Kleofasa dawał z siebie wszystko, a kiedy odgrywał kłótnię Pajaca z żoną Pajaca, zmieniał głos, co na pewno nie jest łatwe.

Nie obejrzałem dalszej części sztuki, bo Alcest, który poszedł zobaczyć, czy w jadalni nie zostało coś na stole, wrócił i powiedział:

– E, chłopaki! Oni mają telewizję!

Więc poszliśmy wszyscy zobaczyć i było fantastycznie, bo właśnie szedł strasznie fajny film przygodowy z ludźmi ubranymi w żelazo. To była historia z dawnych czasów o młodzieńcu, który kradnie pieniądze bogatym, żeby dać biednym, i podobno tak trzeba – najlepszy dowód, że wszyscy go bardzo lubią, nie licząc złych, to znaczy tych, którym młodzieniec kradnie pieniądze. Gotfryd właśnie wyjaśniał nam, że tata kupił mu taką żelazną zbroję i że następnym razem przyjdzie w niej do szkoły, kiedy usłyszeliśmy za plecami gruby głos, który głośno krzychał: „Żarty sobie ze mnie robicie?”.

Uwielbiasz bułeczki z czekoladą jak Alcest?
Czasem masz ochotę wlepić komuś fangę w nos
jak Euzebiusz? A może marzysz o furze zabawek,
którymi przechwala się Gotfryd?

**Dołącz do bandy Mikołajka!
Tu każdy znajdzie miejsce dla siebie!**

ISBN 978-83-240-5187-8

9 788324 051878 >

